

WK-koorts

Nico De Braeckeleeer
Illustraties: Michael Vincent

P E L C K M A N S

Eerder verschenen:
Soccer City – Voetbalvrienden
Soccer City – Spooktransfer

© 2022, Nico De Braeckeleer, Michael Vincent en Pelckmans Uitgevers nv
pelckmans.be
Brasschaatsteenweg 308, 2920 Kalmthout, België

Tekst: Nico de Braeckeleer – www.nicodebraeckeleer.be
Illustraties omslag en binnenwerk: Michael Vincent – www.michaelvincent.be
Redactie: Maria Koskamp
Vormgeving: BECo DTP-Productions, Epe

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, op welke wijze ook, zonder de uitdrukkelijke voorafgaande en schriftelijke toestemming van de uitgever, behalve in geval van wettelijke uitzondering. Informatie over kopieerrechten en de wetgeving met betrekking tot de reproductie vindt u op www.reprobel.be.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced, stored or made public by any means whatsoever, whether electronic or mechanical, without prior permission in writing from the publisher.

D/2022/6186/11
ISBN 978 94 6429 087 5
NUR 282 / 283

YFC Kinderen/tieners: fictie: actie- en avonturenverhalen
YFR Kinderen/tieners: fictie: sport
5AK Leeftijdscategorie: vanaf ca. 9 jaar

pelckmans.be

facebook.com/pelckmans.be

twitter.com/Pelckmans_be

instagram.com/pelckmans.be

1. Volgende keer beter

Enzo dribbelde voorbij een eerste, een tweede en een derde speler van FC Footville. Een schitterende actie. In zijn gedachten zag hij zichzelf de bal al doorspelen naar Skipp die klaarstond om de diepte in te duiken. Dan zou Skipp alleen voor de doelman komen. De kans was groot dat Soccer City dan 1-0 zou voorstaan op deze Franse jeugdploeg. Maar Enzo gaf de pass net iets te veel naar links, waardoor de laatste verdediger van FC Footville er een voetje tussen kon steken. De jongen van de tegenpartij onderschepte de bal en speelde die naar een medespeler. Weg kans.

Enzo vloekte binnensmonds. Zo ging het al de hele wedstrijd. Hij probeerde een actie, maar die pakte telkens weer verkeerd uit. Hij had er geen idee van hoe het kwam. Ongeluk misschien?

Deze slechte actie maakte alles nog erger, want door zijn foute pass, startte de Franse ploeg een tegenaanval. De spits van FC Footville kreeg de bal wél goed aangespeeld en trapte hard naar het doel. Doelman Boris dook als een tijger naar rechts, raakte de bal nog net aan met zijn vingertoppen,

maar slaagde er niet in om de bal uit de netten te weren.

0-1 voor FC Footville.

Het was niet verwonderlijk dat al Enzo's ploegenoten in zijn richting keken. Als hij die foute pass niet had gegeven, stond het nu waarschijnlijk 1-0 in plaats van 0-1.

Skipp kwam naar Enzo toe en sloeg hem vriendschappelijk op de schouder. 'Geef niet, gast. De intentie was goed, dat is het belangrijkste.'

Enzo schokschouderde. Hij had zoveel zin in dit toernooi op het veld van Soccer City. Hij wilde koste wat het kost het thuistoernooi winnen. Heel zijn ploeg wilde winnen! Maar door zijn fout stonden ze op het einde van de eerste helft van de eerste wedstrijd meteen al achter. Hij kon zichzelf wel de haren uit het hoofd rukken.

Aangezien Enzo de voorbije weken zowat alle wedstrijden van het WK voetbal op televisie had gezien, had hij meer zin dan ooit gehad om te voetballen. Het vijfjaarlijkse toernooi van Soccer City, waaraan ook heel wat buitenlandse teams deelnamen, had op geen beter moment kunnen plaatsvinden. De wedstrijden van het toernooi duurden elke dag uiterlijk tot 16.00 uur zodat iedereen daarna de WK-wedstrijden op televisie kon volgen. Vandaag vonden de kwartfinales van het Wereldkampioenschap plaats. Om 18.00 uur speelde Argentinië tegen

Spanje, en om 21.00 uur was de superbelangrijke wedstrijd België – Nederland.

Enzo's WK-gedachten werden verstoord door het fluitje van de scheidsrechter. Pfwiet! Pfwiet! Pfwiet! Tijd voor de rust.

Met gebogen hoofd liepen de spelers van Soccer City naar de kleedkamer. Enzo hoorde hoe zijn ouders hem een aanmoediging toeriepen.

Net voor hij in de kleedkamer stapte, gaf Freddie hem een klopje op de rug. 'Kom op, Enzo. Zit er niet over in. Dat komt wel goed. In jezelf geloven! Dat is belangrijk! Dat heb ik van jou geleerd!'

Enzo probeerde een glimlachje op zijn gezicht te toveren, maar faalde daarin.

Freddie was de terreinverzorger van Soccer City.

Enzo had de man leren kennen toen die een zwerver was. Ondertussen had Freddie werk gevonden in de plaatselijke supermarkt en woonde hij in een klein huisje aan de rand van het park. Zijn lange grijze baard was kortgeknipt en zijn snor had hij afgeschoren. Freddie zag er totaal niet meer uit als de onverzorgde zwerver die Enzo had ontmoet in het kasteel van Langewalle.

Enzo zag vanuit zijn ooghoek hoe zijn teamgenoot Alexander hem boos aankeek omdat Enzo die blunder had begaan. Maar het gezicht van Alexander klaarde op toen zijn ouders naar hem zwaaiden en Alexanders oma hem toeriep: 'Goed gespeeld,

Alexie! Schop er de tweede helft eentje in!’
In de kleedkamer bleef trainer Rufaro zoals altijd heel rustig. Hij liet eerst iedereen water drinken en sprak zijn ploeg daarna met kalme stem toe. ‘We staan 1-0 achter, maar we zijn de betere ploeg. Als we ons spel blijven spelen, kunnen we nog winnen.’

‘Dan moeten sommigen wel wat minder domme fouten maken,’ zei Alexander. Hij wierp een blik naar Enzo, die niet goed wist waar hij naar moest kijken. Dus keek hij maar naar de grond.

‘Het slechtste wat we kunnen doen is elkaar de schuld geven,’ zei de trainer. ‘Daar gaan we alleen maar slechter van spelen. Elkaar positief aanmoedigen, dat moeten we doen! Ik wil geen negativiteit in de ploeg! Individuele fouten gebeuren nu eenmaal. Het is aan ons om als team samen die individuele fouten recht te trekken.’

Enzo keek er niet van op dat Alexander hem zo aanviel. Doordat Enzo naar Mollegem was verhuisd en bij Soccer City was gaan spelen, moest Alexander een rij lager gaan spelen. Enzo had de positie van aanvallende middenvelder van Alexander ingepikt. Die speelde nu als verdedigende middenvelder en kon daar maar moeilijk mee leven omdat hij zelf veel wilde scoren.

‘Jullie zien er allemaal uit alsof jullie een pak slaag hebben gekregen,’ zei Rufaro. ‘Kom op, jongens!’

Jullie hebben nog twintig minuten om de scheve situatie recht te zetten!’

‘Ja! Kom op! We winnen dit, gasten!’ riep Skipp. Hij was zowat de enige die niet uit het lood geslagen leek na het tegendoelpunt. ‘Go, go, go, Soccer City!’ ‘Go, go, go, Soccer City,’ herhaalden de andere spelers in koor. Alexander hield zijn lippen op elkaar. ‘Een beetje meer enthousiasme!’ riep Skipp. ‘Go, go, go, Soccer City!’

Opnieuw herhaalden alle spelers de woorden. Linne, die als kapitein was aangesteld, zei het met heel veel vuur. Ook bij de anderen klonk er al wat meer pit door in hun stem. Alexander deed nu wel mee, maar zwakjes.

Enzo hoopte dat in de tweede helft zijn acties wel zouden lukken. Hij was normaal een van de spelers die hun team naar de overwinning kon stuwten, maar vandaag was dit tot nu toe totaal niet het geval.

Vijf minuten later stonden de spelers weer op het veld. Het Franse team speelde knap voetbal en legde enkele puike combinaties op de grasmatten. Net zoals Soccer City speelden ze op balbezit. Het ging er heel technisch aan toe. De duels waren hard, maar eerlijk. De scheidsrechter moest gedurende de wedstrijd nauwelijks voor overtredingen fluiten. Normaal gesproken speelde Enzo het liefst tegen dit soort ploegen omdat zijn technische kwaliteiten dan naar boven kwamen. Maar ook de tweede helft leek het

alsof hij die kwaliteiten thuis was vergeten. Zowat al zijn acties gingen de mist in. Als aanvallende middenvelder was dat heel nadelig voor het team, want daardoor kreeg hun spits Skipp niet de gelegenheid om te scoren.

Alexander vloekte steeds harder op Enzo, met als enige resultaat dat die nog meer aan zichzelf ging twijfelen en nog vaker de bal verloor.

Gelukkig kreeg Skipp wel enkele kleine kansen via voorzetten van Zico op de rechterflank. Maar de doelman van de Franse ploeg wist zijn netten schoon te houden met enkele knappe reddingen. FC Footville voetbalde zelf ook heel wat kansen bij elkaar, maar Boris liet zich niet zo gemakkelijk vloeren. Daardoor leek het alsof de wedstrijd afstevende op 0-1. Een heel slecht resultaat omdat enkel de eerste van elke vier groepen zou doorgaan naar de halve finales. Als Soccer City vandaag verloor, zouden ze erop moeten hopen dat FC Footville ook een van zijn wedstrijden zou verliezen. En dan nog zou het op het doelpuntensaldo aankomen. Er stonden nog drie minuten op de klok. Enzo beseftte dat als hij een assist kon geven, of zelf een doelpunt kon maken, zijn ploeggenoten hem zijn fouten zouden vergeven.

Twee minuten voor het einde van de wedstrijd viel na een weggewerkte hoekschop de bal voor de voeten van Enzo. Hij stond in het strafschopgebied

en kon naar het doel trappen. Dit was zijn kans! Maar hij raakte de bal verkeerd, waardoor die meters naast de paal suisde.

‘Verdomme, Enzo! Waar zit jij vandaag met je domme kop!’ schreeuwde Alexander hem toe. Enzo slikte. Hij slaagde er niet in om iets terug te zeggen. Het ergste was dat niemand van zijn ploeggenoten voor hem opkwam. Zelfs Skipp of Linne niet. Alleen trainer Rufaro reageerde op het gevloek. Rufaro was altijd heel streng als het aankwam op scheldwoorden of lelijke taal op het veld, en ook nu haalde hij Alexander meteen uit de wedstrijd. Die was natuurlijk woest. Kwaad stampvoette hij het veld af.

De laatste seconden van de wedstrijd tikten weg. Linne, die altijd centraal in de verdediging stond, stak met de bal aan de voet de middenlijn over. Even leek het erop dat ze heel de ploeg van FC Footville voorbij zou dribbelen. Maar net voor een middenvelder de bal van Linne wilde afsnoepen, gaf ze een pass naar Skipp. Die nam de bal aan, maakte zich vrij en schoot van net buiten het strafschoopgebied naar het doel. Het leek een wanhoopspoging, maar de bal week af op het lichaam van een van de verdedigers. Daardoor ging de bal naar links in plaats van naar rechts. De doelman stond op het verkeerde been en kon niet meer naar de hoek duiken waar de bal naartoe ging. De bal ketste tegen de paal.

Een ogenblik was het muisstil. De supporters, spelers, het bestuur en de trainer van Soccer City dachten even dat de bal weer in het veld zou botsen. Maar de bal ging via de paal in het doel en kwam in de netten terecht. 1-1!

Het was eigenlijk toeval dat de bal in het net schoot, maar daar trok niemand van Soccer City zich iets van aan. Ze juichten en sprongen op Skipp alsof hij zonet een wereldgoal had gemaakt.

Ook Enzo feliciteerde Skipp, maar hield het bij een schouderklopje. Hij zat nog te veel in over zijn eigen slechte prestatie.

Meteen na de aftrap floot de scheidsrechter de wedstrijd af. FC Footville was enorm teleurgesteld dat er uiteindelijk gelijk was gespeeld.

De spelers van Soccer City verlieten het veld alsof ze gewonnen hadden. Aan de zijlijn werd Alexander getroost door zijn ouders omdat de trainer hem van het veld had gehaald. De oma van Alexander wreef even door het haar van Enzo toen die naar de kleedkamer liep. 'Niets van aantrekken, jongen. Volgende keer beter!'

Enzo knikte naar de vriendelijke oma van Alexander. Hij hoopte dat hij de tweede wedstrijd van de groepsfase een stuk beter zou spelen.

